

Rozhovor-Pavel Vaneš

Příběh o Vanešových

1908 Pavlův praděda sedá na loď a odplouvá do Ameriky, později připlouvá jeho manželka se synem a za dva roky se vrací domů s dvěma syny.

V roce 1914 propuká světová válka. Prababička zůstává v Evropě a praděda v Americe. 1918 válka končí, rozpadá se Rakousko-Uhersko a vzniká první republika.

15:59-16:03 (Ti Lidé asi věřili v lepší budoucnost)

Děda se vyučil cukrářem. V roce 1932 se celá rodina stěhuje do Mostecka, kde si otevírají cukrárnu a daří se jim dobře. Roku 38 utíkají ze sudet před Hitlerem a stěhují se do Obory.

V roce 1940, kdy zuří válka děda opět otevírá cukrárnu

22:13- 22:18 (Ten můj dědarazil heslo “Každá válka jednou skončí a v každé době lidi mají rádi sladký“)

25:12-25:19(Oni k tomu stávajícímu objektu, domku rodinného, v kterém žili tak přistavěli, přistavěli ještě jednu část)

25:51-26:00(A vlastně přes dvůr, když to řeknu, kdybyste přešli dvůr, tak vlastně u hradby u plotu byla postavena prodejna)

V prodejně se prodávala skvělá zmrzlina a také se tam pekly křupavé oplatky, na které, kvůli konkurenci, Pavlův děda vymyslel 3 recepty, ze kterých byl pouze jeden správný.

Roku 1948 kvůli komunismu rodina přichází o vybavení cukrárny.

1951 Pavlův tehdy 19letý otec se svými třemi kamarády rozhodl emigrovat do zahraničí

31:58-32:05(Okamžik, kterej ovlivní tu rodinu, ne jenom jeho samozřejmě, ale i tu rodinu, na deset let dopředu)

Tuto událost zmiňuje kniha “útěky za železnou oponou“, která popisuje, jak Pavlův otec požádá o pomoc člověka, který je sledován STB.

Vystresovaní lidé v noci emigrovali, když zahlédli vojáky v americké uniformě, začali se cítit v bezpečí, ale však nevěděli, že jsou to převlečení estébáci, ti z

nich začali tahat důležité informace a později je poslali k soudu zpátky do Česka.

42:24-42:27 (Zavírají je po jednom, samozřejmě nenechávají je pohromadě)

42:42-42:55(Tam nastává něco, co si nedokážeme představit, protože vím že mi vyprávěl, že je tam mlátili tak, že jim vymlátili stoličky)

Po 4 měsících ve vazbě se dostaví k soudu, kde jsou posláni do Jáchymova do uranových dolů. Pavlův otec má ale to štěstí, že pracuje v kuchyni.

Po odslouženém roce se vrací domů a v roce 1959 v Dolním Hradišti potkává svou ženu, se kterou se po roce berou

50:18-50:20 (A roce 63 jsem se narodil já)

Pavel měl krásné dětství. To se změnilo roku 75, kdy jeho otce postihla mozková příhoda.

57:52-58:04(A já si ho pamatuju velice přesně, když ho ráno ve 4 hodiny odvážela sanita a nikdo nevěděl, jestli se vrátí, nikdo nevěděl, co mu je)

58:05-58:08(Mami ho našla, doslova sesypanýho na hromadě)

otec se po měsících vrací domů z nemocnice. Za tři roky Pavel nastupuje střední školu a vyučí se truhlářem. Po otcovo smrti, jak sám pamětník líčí jeho život není jako dřív

Dva roky na to Pavel potkává svou současnou ženu, se kterou společně mají dva syny. Dnes jsou oba synové dospělý a Pavel se svou manželkou žije krásný život v (musíme zjistit kde :D)

1:11:31-1:11:37(v Každé době se najdou lidi co vám ublíží a co vám pomůžou)

1:49:49-1:49:53 (a jak víte sami, jednou jste nahoře jednou dole)

1:56:30-1:56:32 (vy můžete, vy nemusíte, vy můžete)